

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 28 december 2010

Mål nr

T 2314-09

KLAGANDE

Sölvesborg-Mjällby Sparbank, 536200-9457

Box 77

294 22 Sölvesborg

Ombud: Advokat G W

MOTPART

Revisionsbyrån Ragnar Andersson & Co AB, 556213-0426

Nygatan 19 B

352 31 Växjö

Ombud: Advokat H J

SAKEN

Skadestånd

Dok.Id 48829

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45-12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15-15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstodomstolen.se	

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Göta hovrätts dom 2009-04-08 i mål T 1866-08

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen undanröjer hovrättens dom och visar målet åter till hovrätten för fortsatt behandling.

Det ankommer på hovrätten att i samband med målet efter dess återupptagande pröva frågan om rättegångskostnad i Högsta domstolen.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN M.M.

Sparbanken har yrkat att Högsta domstolen ska undanröja hovrättens dom och antingen återförvisa målet till hovrätten för förnyad handläggning eller bifalla bankens talan.

Revisionsbyrån har bestritt ändring.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

Högsta domstolen har inhämtat ett yttrande från hovrätten.

SKÄL

1. Sölvesborg-Mjällby Sparbank väckte talan mot Revisionsbyrån Ragnar Andersson & Co AB och yrkade att byrån skulle förpliktas att utge skadestånd till banken. Som grund för yrkandet åberopades att byrån genom två av byråns anställda revisorer förfarit oaktsamt i sitt arbete inför och under revisionen av ett visst bolag och därigenom förorsakat banken en ersättningsgill skada enligt 15 kap. 2 § aktiebolagslagen (1975:1385); se numera 29 kap. 2 § aktiebolagslagen (2005:551).
2. Byrån medgav att den hade haft revisionsuppdrag i det aktuella bolaget men bestred bifall till käromålet. Som grund för bestridandet åberopades dels att byråns revisorer inte varit oaktsamma, dels att det inte förelåg någon kausalitet och i vart fall inte någon adekvat kausalitet mellan revisorernas handlande eller underlåtenhet och bankens skada. Enligt byrån fanns det inte något samband mellan byråns agerande och bankens förlust. Byrån åberopade även att banken varit medvällande.
3. Tingsrätten konstaterade att frågan om vem som var rätt svarande i målet inte hade tagits upp av byrån och att det inte ankom på tingsrätten att ex officio pröva den frågan. Efter en omfattande genomgång av de faktiska omständigheterna i målet fann tingsrätten att byråns revisorer inte hade varit oaktsamma. Bankens talan ogillades därför.
4. Hovrätten har fastställt tingsrättens dom. Hovrätten har emellertid inte prövat de påståenden om oaktsamhet som banken fört fram i målet utan i stället ansett att utredningen visade att byrån inte varit revisor i det aktuella bolaget och att det vid angivna förhållande följer av ordalydelsen i 15 kap. 2 § i 1975 års aktiebolagslag att byrån inte kan bli ersättningsskyldig mot banken med stöd av det stadgandet.

5. Byråns processföring i tingsrätten synes enbart ha tagit sikte på frågorna om dess båda revisorer förfarit oaktsamt samt huruvida det fanns något samband mellan deras agerande och bankens förlust. Byrån bestred inte skadeståndsskyldighet på den grunden att enbart revisorerna och inte byrån skulle vara skadeståndsskyldiga om skadeståndsgrundande oaktsamhet skulle föreligga. Inte heller gjorde byrån gällande att de av banken åberopade bestämmelserna i aktiebolagslagen inte kunde leda till skadeståndsskyldighet för byrån.
6. Att en svarande inte invänder mot ett av kändan åberopat påstående är normalt inte detsamma som att svaranden i processen accepterar påståendet. Situationen kan emellertid vara sådan att det utifrån svarandens agerande får anses stå klart att en underlåtenhet att uttryckligen invända mot ett påstående måste uppfattas som ett accepterande av påståendet (jfr NJA 2008 N 12).
7. I förevarande mål konstaterade tingsrätten, som ovan nämnts, att frågan om vem som är rätt svarande i målet inte hade tagits upp av byrån. Uttrycket ”rätt svarande” är visserligen inte helt klart till sin innebörd. Sett i sitt sammanhang måste det emellertid innebära att tingsrätten gjorde bedömningen att byrån erkände att den var rätt ansvarssubjekt för den aktuella talan.
8. Något skäl att frångå tingsrättens bedömning att byrån i tingsrätten erkänt sig vara rätt ansvarssubjekt för den talan som banken förde föreligger inte.
9. Enligt hovrättens dom har parterna i hovrätten åberopat samma omständigheter som vid tingsrätten. Byrån har alltså inte i hovrätten återkallat sitt vid tingsrätten gjorda erkännande. Ett sådant återkallande hade heller inte varit tillåtet.

10. Av det anförda framgår att hovrätten har ogillat bankens talan på grund av en omständighet som inte har åberopats, och i hovrätten inte heller kunnat åberopas, av byrån. Hovrätten har därmed förfarit felaktigt.

11. Felet har inverkat på målets utgång och kan inte utan väsentlig olägenhet avhjälpas i Högsta domstolen. Hovrättens dom ska därför undanröjas och målet visas åter till hovrätten för fortsatt behandling.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Leif Thorsson, Torgny Håstad,
Per Virdesten (referent), Stefan Lindskog och Agneta Bäcklund
Föredragande revisionssekreterare: Örjan Härneskog